

РЕШЕНИЕ

№ 3662

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2994** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на В. Г. Т. със съдебен адрес: гр. Б., У. „И срещу Заповед № РД – 16-022/09.03.2011 г. на Г. С. на Д., с която на основание чл. 21, ал. 1, във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

В жалбата, от съда се иска оспорваната заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че същата е издадена в нарушение на разпоредбата на чл. 94, ал.1 от ЗДСл, защото дисциплинарно наказващия орган е узнал за извършеното нарушение с постъпването в Д. на доклад вх. № СТ – 3841-18-886/27.12.2010 г., съставен от Началник отдел „Строителен контрол”, в Дирекция „Строителен и устройствен контрол”, Д.. Инвокирани са доводи за това, че оспорващият по никакъв начин не е нарушил служебните си задължения. Заповед № ДК-08-61/25.05.2010 г. за назначаване на Държавна приемателна комисия е издадена в съответствие с действащата нормативна уредба – Закона за устройство на територията и чл. 4, ал. 2 от Наредба № 2/2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Република Б и минималните гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи. В подкрепа на релевираните доводи са направени многобройни твърдения, обосновани с наличието, според оспорващия на определени факти. В проведеното по делото открито заседание В. Т. не се явява. Пълномощникът му адвокат Ю. поддържа жалбата. Въпреки дадената от съда възможност, не са постъпили писмени бележки от пълномощника на оспорващия.

Ответникът по оспорването, в лицето на Г. С. на Д., не се явява. Представява се от юрисконсулт Б, която оспорва жалбата, намирайки, че актът е издаден от компетентен

орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материално-правните разпоредби. Представени са подробни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагането на процесното дисциплинарно наказание В. Г. Т. е заемал длъжността Началник Сектор Б. при РДНСК - Югозападен район.

Със заповед № РД – 16 – 079/30.12.2010 г. на Началника на Д. /л. 10/ срещу Т. е образувано дисциплинарно дело № 003/2010 г. и е разпоредено той да даде писмени обяснения в тридневен срок, във връзка с доклад вх. № СТ – 3841-18-886/27.12.2010 г., съставен от Началник отдел „Строителен контрол”, в Дирекция „Строителен и устройствен контрол”, Д..

Със заповед № РД – 16 – 001/18.01.2011 г. е наредено на Т., да даде устни обяснения на 24.01.2011 г. Обясненията са депозираны от жалбоподателя на 17.01.2011 г. /вх. № СЧР-1936-00-614 – л. 12/.

На 24.01.2001 г. държавният служител е бил изслушан от Началника на Д., като резултатите са обективирани в протокол от същата дата /л. 15/.

За да издаде оспорената заповед, дисциплинарно наказващият орган е приел, че инж. В. Г. Т., е нарушил разпоредбите на чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, което представлява дисциплинарно нарушение подлежащо на наказание по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

Към административната преписка са приложени документи, касаещи заповед № ДК-08-61/25.05.2010 г., за назначаване на Държавната приемателна комисия.

Със заповед № РД-13-454/01.11.2010 г. Началникът на Д. /л. 63/ е възложил на Г. С. на Д. да налага дисциплинарни наказания по чл. 90, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДСл.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспорената заповед е била съобщена на В. Т. лично на 14.03.2011 г., видно от саморъчно написания текст, върху приложения към административната преписка екземпляр. Жалбата е подадена чрез административния орган на 28.03.2011 г. /вх. № СЧР-1936-05-942/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. С оспорения акт се засягат права и законни интереси на адресата му, поради което той подлежи на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл, основание ангажиране на дисциплинарна отговорност на държавния служител е виновно неизпълнение на служебните му задължения, за което се налагат предвидените в този закон наказания. При определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител.

В разглеждания случай дисциплинарно наказващият орган е приел, че държавният служител е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, което представлява

дисциплинарно нарушение, подлежащо на наказание по силата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

Настоящият състав на съда не може да приеме, че описаните в заповедта факти, касаещи според органа бездействия на Т. представляват виновно неизпълнение на служебните задължения, даващи възможност за ангажиране на дисциплинарна отговорност. Според административния орган, Т. е издал Заповед № ДК-08-61/25.05.2010 г., с която е назначена ДПК за приемане на строеж „Кръстовище за кръгово движение на БУ. „Св.Св. К и Методий” и У. „Владо Черноземски” в гр. Б., при условията на подписан Акт обр. 15 за реконструирана ВиК - мрежа под кръстовището, без да е изисквана необходимата документация за реконструкцията, с оглед на едновременно въвеждане в експлоатация на реконструирана подземна инженерна инфраструктура и ново кръстовище над нея. Издадено е разрешение за ползване само за кръстовището, без инженерната инфраструктура под него.

Условията, при които следва да бъде назначена държавна приемателна комисия са регламентирани в чл. 4, ал. 2 от Наредба № 2 от 31.07.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Република Б и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти. По силата на тази норма за назначаване на комисия възложителят или упълномощено от него лице представя следните документи: 1. писмено искане от възложителя или упълномощено от него лице с посочен адрес и телефон за връзка, 2. окончателен доклад на лицето, упражняващо строителен надзор, към който се прилагат: 2.1. разрешение за строеж (акт за узаконяване), 2.2. протокол за определяне на строителна линия и ниво, с резултатите от проверките на достигнатите контролирани нива, 2.3. констативен акт по чл. 176, ал. 1 ЗУТ за установяване годността за приемане на строежа, образец 15 от Наредба № 3 от 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, 2.4. документ от Агенцията по кадастъра за изпълнение на изискванията по чл. 175, ал. 5 ЗУТ за предадена екзекутивна документация, ако такава е необходима, 2.5. заверена заповедна книга, 3. документ за собственост или документ за учредено право на строеж в чужд имот, или документ за право да се строи в чужд имот по силата на специален закон и 4. договор с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура.

Между страните няма спор, че възложителят е подал искане с вх. № ДК-06-219-02-201/11.05.2010 г. за назначаване на Държавна приемателна комисия за приемане на строеж III категория: „Кръгово кръстовище на БУ. „Св.Св. К и Методий” и У. „Владо Черноземски” и към искането са приложени описаните по-горе документи, съгласно чл. 4 от Наредба № 2 от 2003 г. С протокол от 07.06.2010 г. комисията е приела строежа, а на 09.06.2010 г. е издадено разрешение за ползване.

Със заповед № ДК – 08 – ЮЗР-21/05.08.2010 г. е назначена държавна приемателна комисия за приемане на строеж: „Реконструкция на водопроводи и канализация по улици между квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42 и улици „Славянска”, „И. М.” и „К Чемишки” в гр. Б. и строеж „Възстановяване на улици след реконструкция на водопроводи и канализация по улици между квартали 25, 26, 27, 32, 33, 34, 40, 41 и 42 и улици „Славянска”, „И. М.” и „К Чемишки” в гр. Б..

Очевидно е, че в случая се касае за два самостоятелни строежа, които са били изпълнявани въз основа на отделни разрешения за строеж. В описания по-горе доклад на доклад вх. № СТ – 3841-18-886/27.12.2010 г., съставен от Началник отдел „Строителен контрол”, в Дирекция „Строителен и устройствен контрол”, Д. не се сочи, че двата строежа са поставени в някаква зависимост един от друг. Към искането за назначаване на ДПК са били приложени всички визирани в Наредба № 2 документи, поради което за компетентния административен орган е възникнало задължението да назначи такава

комисия, още повече, че в този момент е имало подписан Акт обр. 15 за реконструирана ВиК мрежа под кръстовището.

В оспорената заповед е посочено, че за понижения участък по У. „Славянска” не е налице нивелетен план, което е следвало да бъде съобразено от Т. преди издаването на заповедта за назначаване на ДПК. Съдът намира, че тези констатации не могат да бъдат приети като неизпълнение на служебни задължения от страна на оспорващия. В окончателния доклад, изготвен от ДЗЗД „ГС” в раздел Б, т. 1.2, е описано, че инвестиционния проект е съобразен с действащия Регулационен план, а в заключението на същия е вписано, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрения проект и изготвената документация, т.е. налице е отразено съответствие с действащия ПУП – ПРЗ. Нивелетният план не е самостоятелен ПУП, а е елемент от ПРЗ, съгласно чл. 108, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ.

Разминаването на описаните в административния акт фактически обстоятелства, послужили на органа да упражни дадените му от закона правомощия, с действителни такива, представлява нарушение на възприетия в чл. 7 от АПК принцип на истинност, а именно, че административните актове се основават на действителните факти от значение за случая.

Основателно е и възражението, че заповедта е издадена извън сроковете по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. Административно-наказващият орган е бил запознат доклад вх. № СТ – 3841-18-886/27.12.2010 г., съставен от Началник отдел „Строителен контрол”, защото същият е цитиран в заповедта за образуване на дисциплинарно производство № РД-16-079/30.12.2010 г. В хода на производството освен приетите от Т. обяснения и проведеното изслушване, други доказателства не са събирани, както и не са установени нови факти, извън тези, цитирани в доклада. По изложените съображения е необходимо да се приеме, че двумесечния срок за налагане на наказанието тече от 30.12.2010 г. и е изтекъл на 28.02.2011 г. Според Решение № 9936 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. д. № 15689/2009 г., V отделение, срокът е преклузивен и пропускането му погасява правото на органа да ангажира дисциплинарната отговорност на държавния служител. Само на това основание заповедта се явява незаконосъобразна и подлежаща на отмяна.

По изложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на административно-производствените правила, поради което следва да бъде отменена.

По отношение на направените разноси, с оглед изхода на делото и предвид на факта, че оспорващият, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Г. Т. от гр. Б. Заповед № РД – 16-022/09.03.2011 г. на Г. С. на Д., с която на основание чл. 21, ал. 1, във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на В. Г. Т. с адрес: гр. Б., У. сумата от 300 /триста/ лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.